

rRk8edv' II vovrX

ต้นฉบับของอาจารย์มนัส สุขสาย จัดพิมพ์ใหม่โดย วัฒน ศรีสว่าง

[Ao, ydko

5 [you-k0g0f0v{ov, 5; kR[kLokF5
 r6mm'ymef, rel'86cd;
 l; yfav, .omer6mt[kL
 86rtplgdA pW, s; k'l Ro
 -k0g; gmkiis; 86cs' [6k
 10 m'y, kofk z6r'rRo]R'
 l v'g- n, 86rR' r l k k k c z o
 flsk; 'l '0vfak [YUR'5v'86
 -k0g; vo; kowis; 86cs'8'k
 m'yvk0ko z'vo8; k, V^
 15 d'ym'gm; kim ok'oZg, d-Kk
 vU6rv, vU; o86okd
 gm; [6rR'rv, gm; wml ^kR
 -VA kx6xv' FrRrR'ym6g'p
 9k[9ymA g5b ; R, vf=uy

20

[ygi bgi ๓'

a'ypupklrav' raczomYoug0A'vB
 py, Ov, ik=k o'g, ๓'8v'l k'
 =rkrRk8edv'g0A =Aot8vo96ur
 25 mAl i kL]e 8v'l k'o'g, ๓'
 V6gdAg[๓' mAl i kL8v'dl y
 rtwfg9bgl Ck, 69we, kL-6m'y8kR
 g9b.s, ka'yc0' 8v'g, ๓'9'yc9'
 mkol av6g8A Ov, g0A[wfW] g0A'vB
 30 Ok8t9'y 9Ac9', Fo, [yc]ok
 [Ys, Edmkc-y 8Rfg8ygxgVkr
 .0.s.l 8cd; cp'g'k8c; o cmgob

บทนมัสการ

บัดนี้ ข้าจักนบขอบน้อมถวายบาทนาโถ
 พุทโธทั้งธรรมโมพราสงฆ์คุณแก้ว
 สวัสดิ์น้อมในธรรมพุทธบาท
 คุณพระยกใส่เกล้าโยไว้หว่างเศียร
 ข้าจักวันทาไหว้ คุณแห่งบิดา
 ทั้งมารดา ผู้แพงเพียรเลี้ยง
 สองเชือมีคุณเพียงพสุธาฟ้าแผ่นดิน
 ดอยหลวงสูงจอดฟ้า บ่มีเสียงถ้องคุณ
 ข้าจักวอนวานไหว้ คุณแห่งคูบา
 ทั้งอาจารย์ ผู้สอนความฮู้
 กับทั้งเทวาไท้ นางน้อยเมขลา
 อีสุนพร้อม อีศวรครุทนาค
 เทวบุตรพราพร้อม เทวไท้สุ่กาย
 ของงมาปกป้อง โปยภัยทุกเหยื่อง
 ตราบต่อเท่า ถึงม้วยมอดชีวัง

บั้นเริ่มเรื่อง

ฟังเยอ ญาติพี่น้องพื้นแผ่นดินธรณี เจ้าเอย
 ยังมีจอมราชา นั่งเมืองครองสร้าง
 ชื่อว่าพยาคำทองเจ้าทรงนครตุ้มไพร่
 ทศราชล้าครองสร้างนั่งเมือง
 ฮีดเก่าเบื่องทศราชครองกษัตริย์
 พระได้เดินเสนามนุนตรี อำมาตย์ขุนทั้งค้าย
 เดินให้มาฟังเจ้าครองเมืองตั้งแต่ง
 ทานศีลฮีดเค้าจอมเจ้าปได้ไล เจ้าเอย
 จาคะตั้งตกแต่งมะโนมัย แลนา
 บให้มีโกรธาแข็งเคียดเคิมเป็นฮ้าย
 ใจให้ใสคือแก้วแยงเงาคือแว่น แท้เนอ

Ok8e-A8Rf8Z .sOg:oskdmid
 -g9B'y, Fo, Ic-'-A cmfkr
 35 vqO7g, nqOA-A8Rf8Z .sXv'g; o8Rf=y
 vAl krRomAl ^-g9B'ymR' oqjob
 gvAmt, tme-Aw; 8n -Ags' oqc];
 ?k[Rf[Rorav' g; osk'; bd k
 gvAvtd'yl =A.OgvAw; Ogvvo
 40 vt; b mto'gOgO' 8v'me8obV
 l yO'ys9y; , Fo < gmR' =g
 xkd.sqdbg; A<; oc, ' gxpbdok
 , m; k8es; ko vvo'fpo0k9ko cmk;
 vg; ks; ko9kovl [s'vog] bskRdb
 45 [88exkdq; A s; ko] b[0fok' wfc];
 c, o; k 8exkdq; Awc]; OgdlnYou
 xkdq'x'g' b'x'g'8e .s00e8ob; o'gmvo
 vqO7l oAokLo' c/'/y[Aok' d'ru
 8v'; R'; y.s.l .00ew;
 50 Ogdwx.l cm l oAok'[A[vd cmgob
 g, m[VopkL.s 9AgOK?k] n8; k,
 -6og .s8y'g8'w; 8n8emR; ltc; '
 ?kwfVk, 8v'g, m' FmL5v'g5'gob
 -68obgOzRo 8v'.osy5t[kL
 55 m'y] goLmk; gOgO'V'g, m' o'gmvo
 m68M=A.ssb]e0v, g, m'
 8v'i k=k gOK?kw]; k'g; o
 ?kwfrkF] rA db l ikpk/B cmgob
 dbgsKAc]; w] 5b; Rd'ko cmk;
 60 vqO7-v'grb9AgVRcm .og-fl yf8
 ?kwfOy[kRgvA [k[g; o=8e9v'
 v'jxtl vol k; . = .ofV'zkl kL gVAou
 g; odkg, zB.sirf del k'fml, u
 zAzg; o g, RF98obV' gvA5vo

จากคำชมเคียดค้อยให้หนีวันหลักไกล
 ชั้นดีตั้งมะโนมัยแข็งข่ม แท้ตาย
 อันหนึ่ง เมื่อเจ้าชมเคียดค้อยให้ปองเว้นเคียดชัง
 อดสาเพียรทนต์สู้ชั้นดีตั้งเที่ยง นั้นเนา
 เอา ทะมะธรรม ข่มไว้คือไม้ข่มเหง นั้นแล้ว
 ย่าเบียดเบียนพี่น้องวันห่างวิงวิสา
 เอาอุทกั้งไสข่มใจเอาไว้ หั้นท่อน
 อวิโรธนั่งเห็นแจ้งครองธรรมคณิงฮ้า
 สัจจิงให้ตั้งไว้มะโนหมั้นเที่ยงชั้น
 ปากให้เกินว่าม่วนแม้งเป็นอื่กูร์ณา
 มัทวาคำหวานอ่อนโยนจาต่าน แท้แล้ว
 อันว่า หวานตาลอ้อย ป่ท่อนเลิงหายกลื่น
 บ่คือคำปากเว้าหวานลื่นบ่จัดจาง ได้แล้ว
 แม่นว่า คำปากเว้าไปแล้วหนักเก็งธรรณี
 ปากเป็นเงินเป็นคำให้จ้อจำคณิงไว้ นั้นท่อน
 อันหนึ่ง สนมหนาถน้อยแฝงฝิ่งบัวนาง ก็ดี
 คองเวียงวังให้ใสใจจำไว้
 จักไปใสแท้ สนมนางบนบอก แท้เนา
 เมื่อบ่อนุญาตให้ ตนเจ้าอย่าสิ้นความ
 ขุนนั้นให้คัดเคร่งไว้คั่นคำเทียวแสง
 อย่าได้ฮ้ามครองเมืองโทษกองเถิงเนื่อ
 ขุนคณิงเห็นเพี้ยนครองในหัตถบาท
 ทั้งเสนต้าวเห็นแจ้งฮืดเมือง นั้นท่อน
 ทุกคำเข้าให้หลังล้าจอมเมือง
 ครองราชาเจ้าอย่าโลวางเว้น
 อย่าได้พาโลพันกินสุรายาฝิ่น แท้เนา
 กินเหล้าแล้วไลถัมเวียงงาน แท้แล้ว
 อันหนึ่ง ของเพิ่นตกเฮี้ยแท้ในเขตสังโฆ
 อย่าได้จับบายเอาบาบเวรสิดำต้อง
 อับสรสาวใช้ในโงงผาสาท เฮาหนี
 เว้นกาเมผิดให้ได้กรรมสร้างโทษมี
 ผัวเฝ้าวัน เมียโตคณิงฮ้า เอาถ่อน

g, ๗Oykoskɔ8e .sV[ ]AxtōAms;
 Oɔɔxɔ [6]A g'bmV', u'yɔOAvb
 F9ɔxɔc-d9k' [ko g, ๓'vɔgfbmk'
 100 zbkwxgOyOAsA0Aɔoo .soy]Afr; oɔ
 zbk]; '8v'cm g; i'y, ๓L cmfkp
 Oɔzɓmer ๕mtgOA ; k'w; mU^mkogvB
 ?kwf-A8RF8Z rav'V; , g, ๓'fR;
 .s8zgvA0c-y'c9'cx'g, ๓' [ko
 105 ?krkF]Vkr Ok8; k, dR'xkd
 , ๗'c9]b .0]R; [๕d8v'
 Oɔt, u i'y-v' xkx'fml.sR cmk;
 [k[c]o9v' g5๓m5d9A
 co, mY?kdKk; 9ko 8; k, sRvd.l.p cmgob
 110 , ๗Oɔɔxɔmk'zɓ V68v'=๗, k' Oɔy];
 ?k, ๓mkɔ-y Ok8; k, g]; fk dɔgob
 .sc9Fl , rk[rR' [Vko9'c9sKy
 8A, 8Am68Av I k, 8A.ssKq[b
 vɔO7?kovoɔsknrA dk'8askɔc0[skkRgob
 115 .s8zI vo.09A V6v๓'xkocd;
 I vo9kw; mk'.0.ssKb]K
 I vosrerv, a'c0'V68v'
 I vodbw; ?kdbl A?kd skkRgob
 [ɔskɔ]x; fmv' , ๗=๗ror ๖gOA];
 120 I vo, ๓ ?kwɔgvA-v'mko
 c, o;k]dɔ, Rgrbsk, ?kwɔgvavk; [kR cmk;
 .s8zpecp'g5A 8Acd [Vko cmgob
 grɔoɔ [6xk'sky, skkR O7fpaɔg5q5A
 co; 8Ag5A grb, 8๖rfI vol y
 125 grbɔsgakdvocm 9AgOA?k] ๓8; k, cmk;
 vɔO7fml[k[Vkpmk'cs', b k0ko oɔok
 g, R, ๗fvrk]v[wx9k, =^
 p๓๓gskVvo , ๗I kfSf

เมื่อเห็นท่านหลักคำให้ฮีบลงปะนมไหว
 จักเป็นบุญล้นเงินทองมีมั่ง เจ้าเอย
 โตเป็นแขกต่างบ้านเมืองอื่นเดินทาง
 ผิดว่าไปเห็นเจ้าหัวจัวเณรให้นั่งลงเดียนั้น
 ผิดว่าล่องครองแท้วรังมีโทษ แท้ตาย
 จักผิดทำพุทธเจ้าวางไว้ที่สูง ทานเอย
 อย่าได้ชมเคียดค้อยพี่น้องฮ่วมเมืองเดียว
 ให้ค้อยเอาใจแข็งแต่งแปงเมืองบ้าน
 อย่าพาโลฮ้ายจากความเกลี้ยงปาก
 หม่อตั้งแต่สิ้นใจเสียวบ่ถึกคอง
 จักมีเวรังช่องปาปังโทษใหญ่ แท้แล้ว
 บาบแล่นต้องถึงแท้ถึกตน
 แหมท้อ อย่ากล่าวด้านความหยอกไสย แท้เนอ
 มันจักเป็นทางผิดฮืดคองสิพม้าง หั้นแล้ว
 อย่ามีโกธาเข็มจากความเลวด่า กันเนอ
 ให้แต่โสภภาพเพียงบูชาตั้งแต่งหลัง
 คนมี คนทุกซ์ คนฮื้อ สามคนให้หลังเบ็ง
 อันหนึ่งฮ่อนนอนหลือพันกลางคืนหลับ หลายเนอ
 ให้ค้อยสอนใจตนฮุ่งฮือองปานแก้ว
 สอนตาไว้ทางใจให้หลังหล้า
 สอนหูพำพร้อมฟังแจ้งฮืดคอง
 สอนกินไว้อ่ากินสมอยาก หลายเนอ
 บัดท่าเจ็บปวดทอ้งมันลือยงโพ่นพุง
 สอนมือไว้อ่าไปเอาของท่าน
 แมนว่าลูกเมียพื้นห้ามอย่าไปเอื้ออ่าวบาย
 ให้ค้อยอย่าแยงเฒ่าคนแก่บูชา
 เพิ่นนั้นบุญปางหลังมีหลายจึงไดยืนถึงเฒ่า
 แนวคนเฒ่าเพิ่นมีคุณได้สอนสั่ง
 เพิ่นเห็นพำก่อนแต่ต้นเจ้าอย่าลั่นความ แท้แล้ว
 อันหนึ่ง โทษบาปฮ้ายทางแห่งมัสสาจาร
 เมียมีใจโอบาขอบไปตามฮู้
 ญิงที่ตัมหาฮ้อนมีใจสาโหด

130]k'zv'.0F][R; 8eVkpcdzA dYU
 x6xv'-k .szA9kR, YokL
 , ๑]๑]v[.l'; o pkVkr.sdb
 ]k'zv'.0FsFVkp]๑]v[-v'zA dYU
 , ๑gvAixmv, cs'zA=kR=^
 gdgi Vkp co; pb=kf=A
 135 gl R=kfcm l d6l k'gsAdY
 pbsfVkr 0๑0A06vg; 0ucmk;
 0๑5dg-A-k9kR svdcm'ag, ; R
 .0?kf]Fr]A xv'gvA-v'mko cmgob
 -v'rti]8tg0A ?kxv'wf]๑gvA
 140 .ss; yxfpfc m 9y9Yv'mko
 [60๑9k, l Cv' wfo'y8v'g, ๓' [ko
 g<๓of'vkrderk xk'dvomAit, ko
 , ๑[Ya0v, g, ๓' vkLsko [๗A?ko
 vkl kvA-ijoe o, s; kogl ๓f8' xk'o๑
 145 oe5; kRcdg0A 0v, l Zrtpvfg, ๓'
 FfRvklg0A l tg; ๓wf'fy0
 [k[6๑0A 0v, g, ๓'=A=๓ o๑c];
 l ysvkrderk 8v'l k'o'y, ๓'
 v๑ourwf=๑g'๓๑8A oevvd l vo-๑ mko๑v๑
 150 .z, ๓tRkgv๓' 0๑, y, ๑g, ๓Ok
 co, mY]k'8Awf gxx-๑pAsR
 ๓wfA=๓];]๓๑0Acs'9A
 ]k'8Awf8; k, V^vk0kol vol y
 pk, g, ๓grb0A.s , ๑Vkr8Rfg8y
 155 g]Rq]Aw]8๑5A ๑oi 86l A8Rf f'๑๑
 v๑ouxx[k[Vkr g; o9v'8v[g] b๑c];
 0๑, vA9kp-v' FrRg-๑[yd๑
 ๑๓rg0Aczora xv'wf.l de cmk;
 8A.f .0F][R; vk'; kf9fu
 160 8f'y8; kRmi ru[y]8๑w, k'

กลางผ่องใจโลภเลี้ยวคำฮ้ายแก่ผิว ก็มี
 ปุนปองฆ่าให้ผิวตายมรณาต
 มันลักลอบใส่ง้วน ยาฮ้ายให้กิน
 กลางผ่องใจโหดฮ้ายลักลอบของผิว ก็มี
 มันเอาไปทอมแห่งผิวชายชู้
 เกเรฮ้ายแนวหญิงชาติชั่ว
 เสียชาติแท้สกุลสร้างเหล่ากอ
 หญิงโหดฮ้ายจกจมจุ่มเวจี แท้แล้ว
 จักถึกเขาฆ่าตายหอกแทงฟันม้วย
 ใจอย่าโลภลั่นปองเอาของท่าน แท้เนื้อ
 ของพะสังโฆเจ้าอย่าปองได้ลักเอา
 ให้หวังประโยชน์แท้ตั้งต่อของท่าน
 บุญจกตามสนองได้หนึ่งคองเมืองบ้าน
 เหมือนดั่งฮ้ายกำพรว้า ปางก่อนทวัระมาน
 มันปชินจอมเมืองอาจหาญปล้ำย้าน
 อาสาเอาฮ้างน้าหมหวานเสื่อโคร่ง ปางนั้น
 นำถวายแก่เจ้าจอมสร้อยพระยอดเมือง
 โดยอาชญาเจ้าเสวยได้ตั้งใจ
 บาบูนเจ้าจอมเมืองขมขื่น นั้นแล้ว
 สั่งให้ฮ้ายกำพรว้าครองสร้างนึ่งเมือง
 อันนี้พะได้ชักเงื่อนค่านำออกสอนขุน ท่านนอย
 ใฝ่ผู้มีพระญาเฮืองจกนึ่งมนเมือหน้า
 แนมท้อ ลางคนได้เป็นขุนยศใหญ่
 พอได้ยศชื่อแล้วลืมนเจ้าแห่งตน
 ลางคนได้ความฮื้ออาจารย์สอนสั่ง
 ยามเมื่อเพิ่นจ่มให้มันฮ้ายเคียดเค็ม
 เลี้ยเล่าไลครุเฒ่าเนรคุณสมเคียด ดั่งนั้น
 อันนี้เป็นบาปฮ้ายเวรต้องคอบเลิง นั้นแล้ว
 จกมือนตายช้องโภยเช็ญบังเกิด
 เทพเจ้าแผ่นพื้นปองได้ใส่กรรม แท้แล้ว
 คนใดใจโลภเลี้ยวอ้างว่าโตดี
 คือตั้งควายทรพีบ่เบิ่งคุณโลม้าง

d0g0[skRI R' xkx'y, Ro8v[g]t];
 c, o0gwf fmk rk0.s060A cmk;
 v07?krf, 08kork; okVRol ʔ cmgob
 g, ʔVRoVc]; 8obVfml86
 165 ?k[y[Rfg0A 86cs'0v, me
 86[ʔk, kofk pvf86xt5Aq8A
 86vly=krv, vk0kol vol y
 87.sg0y0[c0' ziRk]kpvpko o0fkr
 d0g0gxmuk' gVʔVʔkdʔ
 170 =k; g, ʔ, ; o gl ʔgl ʔpʔv' cmk;
 xk'o0 rʔRk8edv'g0A gml Cl vovr
 grʔ.s, ; ovrak g, ʔ [koc9'mko
 g0A?krf-8ko 9'yc9'mkol a cmgob
 v0; k 8v'xtgroUʔgfb?kw], k'
 175 .0.sg0g8oe vʔdy[Yu6
 Vʔkʔ=A.sg0y0' [k[[6
 [k{o0g; o VvogV'8ra g0Aqvʔ
 8v'gVʔno=ko 0g<A<v'l 0gl A
 gVʔno=kopk; cx'fʔfd; kf cmgob
 180 ?k.s, vʔgVʔ '!W; =0vf9KR
 v0; kl kfgl ʔrv, , ʔ ko<vo06 dʔfu
 g[ʔgVʔno=ko c9'fʔdy, Ro
 gVʔ.sI A d6l k' 8v'gVʔno=ʔʔV6
 vʔw<c]tc8', vo .spʔyc9'fu
 185 aNfA vo rRf.sRvʔw< g0Aqvʔ
 c9'sʔv'cx'mYdk'l t5kosv'
 gVʔno8A9'ygVʔnowaa65ko
 d; kf-ʔ5AVʔgVʔ 8Vvoc9'g9A
 v0; k-v'5; R=k [A[; '8Awa
 190 m'y5; pf5fv[Ro xkcfdfus9'y
 rʔg-ʔgʔʔrv, gVʔno8A5; pxkcf
 .s8zʔgl ; kR]k' c]'g=Ak9'fu

ก็จกจับหายเสียง ปาปังเวียงคอบ เลิงแล้ว
 แม่นจกได้ดีท้อฟ้าพลันให้จุ่มจม แท้แล้ว
 อันหนึ่ง อย่าได้มีใจคร้านภาวนาเรียนสูตร แท้เนื้อ
 เมื่อเขียนรู้แล้วคหิงผู้โทษคุณ
 อย่าบังเบียดเจ้าคุณแห่งจอมธรรม
 คุณบิดามารดา ยอดคุณปะถมเค้า
 คุณอุปัชฌาย์พร้อมอาจารย์สอนสั่ง
 คิดให้เห็นแจบแจงฌญาล้ายอดญาณ นั้นตาย
 ก็จกเป็นที่อ้างเอียงสูงผากฎ
 ชาวเมืองมวนเล็กเลินยอยยั้ง แท้แล้ว
 ปางนั้น พญาคำทอง เจ้าเทศนาสอนไพร่
 เพื่อให้มวลไพร่ฟ้าเมืองบ้านแต่งทาน
 เจ้าอย่าได้ชื้อคร้านตั้งแต่งทานศีล แท้เนื้อ
 อันว่าครองประเพณี ฮีตเดิมอย่าโลม้าง
 ใจให้เขียนคือน้ำอุทกขังปัสซุ่น
 สูงค่าเข้าให้เห็นแจงบาบุญ
 บาบนั้นวันฮ้อนเฮงคือไฟ เจ้าเอย
 ครองเอือนซานจกหม่นหมองสูญเศร้า
 เอือนซานยาวแบ่งดีปัดกวาด แท้เนื้อ
 อย่าให้มีฮกเอื้องเงี้ยวลิตอดตาย
 อันว่าสาดเสื่อพร้อมมุงม่านหมอนหนุน กิติ
 เบ็งเอือนซานแต่งดีเก็บเมี้ยน
 เอ็ดให้สมสกุลสร้างครองเอือนลีเอียงสูง
 อักใหม่และแคงม้อนให้ยอตั้งแต่งดี
 พิมพ์ม้อนเพียดใหญ่อักใหม่ เจ้าเอย
 แต่งหอโสงแบ่งทอกีทางสถานห้อง
 เอือนครวัตั้ง เอือนไฟพิมพ์่าน
 กวาดชื้อถ้าฮกเอื้อคี่ฮ้อนแต่งเตา
 อันว่าช้องถ้วยช่าบมบ่วงครวัไฟ
 ทั้งถ้วยโถโอเปียน ปลาแตกดีให้ตั้ง
 พริกเชื้อเกลือพร้อมเอือนครวัถ้วยปลาแตก
 ให้ค้อยผัดส่วยล้างแลงเข้าแต่งดี

dv'g-koʔ 8A1 kd.s'k, 9k
 dR' < a f i v n o = k o 0 b v n t i x i r f
 195 co, mY8v'gVno l k' 8CtO5; o5ucmgob
 865bmkol a [wfg; o c] 'g=A?kw] o95vo
 ; Rd.sRoʔ l f r t l b v'gVno
 , sk; 'sKkR [Vkl8Ai tokw f
 cx'dkol k' okl ; oVAw gOKv b
 200 .0.sOgcoow; l tg, bk, f'ysb o95vo
 v9; k ; A8; kR=k', k m'y < k g x f i r d
 .srkd9] \ 'w; 86] Apbt, ko cmk;
 l y m g V A x v '] R' .sdokl tc; 'gSRt
 ] R' ' T8; kR=k', k s; y r f g r t e V'
 205 g, m i x f A f v o d ; k' g O g ; k' a k o = b f w]
 , g = h y 9 x] R' c] ' g = A s k s v o c m k ;
 v9; k 8 v'gVno l k' skdb.s f 6 g c m f k R
 l ask9y, tfo < g < g 8 t o b
 g m r g O A ? a k s k b] d g , t' 8 A
 210 z g f b , 9 k m b o g d g [b s k b - k R . 9 c m k ;
 c O ' m Y z A g , R l k' g V n o = k o c x ' d Y
 ? k w f ; b k L , k' 5 W ' 5 3 f k d g
 g , R ? k w f c = ' x 2 g v b z s k , k d b c m g o b
 g m ; f k O g - k R [V g V n t i x i r f
 215 z A ? k i x d b g s k A F 5 ' g v A 8 ; k , = A c m g o b
 ? k f k x 2 f 8 L g = m g , R o g = 0 6 0 A g O A v b
 g ; o f [d g [R O f s k R . s R o k i u
 O g d x g m k ' v t [k R r , ^ 0 6 0 A = b k R l R' o g c] ;
 v g O h l t c ; ' m k ' d k o 8 k s k d b m k ' = n
 220 m R ; c] o - k p c] o = N 9 a g O A = b y , u g O A v b
 g O A ? k w f - 8 k o g V f ; R d g V n o = k o
 V O g d y V O g s k = b y , u b] k o

ก่องข้าวน้อย ครกสากให้งามตา
 เกลี้ยงหมื่นดีเอือนชานจึงสูงเอียงไปได้
 แหมท้อ ครองเอือนสร้างคณึงเห็นถ้วนถี่ แท้เอน
 คิดถึงทานศิลป์ได้เว้นแสงเข้าอย่าไล นั้นท่อน
 เรียกใหญ่น้อยลัฟลิ่งครองเอือน
 มีหลวงหลายบ่ออาจควระนาได้
 แพงการสร้างนาสวนฮั่วไฮ้ เจ้าเอย
 ใจให้หนักแน่นไว้ เสมอตำดั่งหิน นั้นท่อน
 อันว่า วิวควายข้างม้าทั้งหมุหมาเปิดไก่อ่
 ให้พากันเลี้ยงไว้คุณลันยิ่งประมาณ แท้แล้ว
 สัตว์ที่เฮาปองเลี้ยง ให้กูร์ณาแสวงเหยื่อ
 เลี้ยงจิวควายข้างม้าหวังได้พึ่งแสง
 เมื่อไปตงตอหนักกว้างเห็นกวางฟานลีได้ไล่
 มันชื้อสัตย์ต่อผู้เลี้ยงแสงเข้าเห่าทอน แท้แล้ว
 อันว่า ครองเอือนสร้างหากินให้ดูหมั่น แท้ตาย
 ศิลทำตั้งมะโนหมั่นหมั่นคะนิง
 เทพเจ้าอยู่ฟ้าหลิงโลกเมืองคน
 ผู้เพิ่นมีตาทิพย์จักเบิงหลังภายใต้ แท้แล้ว
 แหมท้อ ผัวเมียสร้าง เรือนชานแปงก่อ
 อย่าได้วิวาทม้าง เถียงถ้อยด่ากัน
 เมียอย่าได้แข่งบ้อยเอิ้นผีท่ามากิน แท้เอน
 เทวดาจักขาย บ่อสูงเอียงไปได้
 ผัวอย่าไปกินเหล้าเืองเอาความชั่ว แท้เอน
 อย่าด่าบ้อยโคตรเชื้อเมียนั้นลิจุ่มจุม เจ้าเอย
 เว้นโบกเบี้ยจิบหายใหญ่นารี
 จักเป็นทางอบายภูมิจุ่มจุมเสียหายเสียง นั้นแล้ว
 อันหนึ่ง แสวงทางการค้าหากินทางชื้อ
 เทียวเล่นชายเล่นชื้อตนเจ้าลิมังมี
 เจ้าอย่าได้ชื้อคร้านเฮ็ดเรียกเอือนชาน
 ฮู้จักเก็บฮู้จักหาสิมังมีเงินล้าน